

Verwijzing

Dit is een afschrift van het in steno genotuleerde verslag van Bruno Gröning, gehouden 31 augustus 1949 'savonds, op de Traberhof bij Rosenheim.

Opnames van Bruno Grönings voordrachten, origineel gesproken, zijn verkrijgbaar op CD, en kunnen via het bijgaande internet adres besteld worden:

www.bruno-groening-stiftung.org

Toespraak van Bruno Gröning, Rosenheim, 31 augustus 1949

“Jullie zoeken allemaal al jaren naar hulp...”

Beste medemensen! Mijn zusters, mijn broeders!

Jullie zoeken al jaren naar hulp. Jullie zoeken al jaren naar jullie gezondheid, die jullie reeds jaren geleden hebben verloren. Ik weet, hoe hier en overal mensen zich hebben gevonden, waar ik ook heen ga, waar ik ook sta, overal hetzelfde beeld. Iedereen zoekt hulp, iedereen zoekt genezing. Daarmee wil ik niet zeggen, dat de artsen, die er misschien alles aan hebben gedaan, jullie te helpen, slecht waren, omdat zij niet in staat waren te helpen. Nee. De arts heeft ook het beste gegeven, jullie te helpen. Maar het is de artsen niet gegeven, iedereen die hulp te brengen die jullie verwachten. Maar een ding moet gezegd worden, dat de enige arts van alle mensen enkel God is!

(Levendig applaus)

Honderd jaar geleden week de mens af van de weg van de natuur, en van het geloof in God. Iedereen dacht, zich alleen te kunnen redden. “Nu zijn we op deze aarde, nu gaan we ons inrichten, hoe wij dat willen, en we zullen ons weten te helpen, dacht iedereen. Maar ik zeg jullie, dat niemand geholpen kan worden, zonder God. Hij alleen is en blijft onze Vader, hij alleen is en blijft de grootste arts van alle mensen!

(Levendig applaus)

En wie gelooft, zich de natuur te onttrekken, die God hier zo mooi voor ons mensen heeft gecreëerd, die kan gaan, waarheen hij wil. Men dacht, de een kon zich onderscheiden van de ander, door de natuur de rug toe te keren en de stadia van de cultuur te beklimmen. Dat is de fout, daar ligt alles, dat is het, waar het de mens aan ontbreekt: De natuur! Terug naar de natuur! Terug naar God, terug naar het geloof in God en het geloof in het goede van de mensen! Ik vraag niet, welke religie, bij welke natie het individu behoort. Hoofdzaak is, hij draagt God in zijn hart. Wie echter het geloof verloren heeft en de hulp van God wil, die moet weer de weg naar het geloof in God terugvinden.

Wie de weg heeft gevonden en gelooft, en die zich verplicht voelt, dit geloof nauwkeurig na te komen, die zal hulp krijgen.

Ik heb ieder mens steeds weer gezegd: Die de weg naar mij heeft gevonden, die moet de angst en vooral het geld thuis laten. Wat hij moet meebrengen, is alleen zijn ziekte, en bovendien de tijd, die jullie altijd weer aan de lopende band hebben weten op te offeren. Iedereen, die heeft gewacht, weet, dat hij altijd nog gezond geworden is.

Ook moet ik jullie nog zeggen, dat ik tot vandaag nog niet in het bezit ben van een document, dat mij toestemming geeft, de genezingen uit te voeren. Van een genezing kan ik vandaag nog niet spreken, zo lang ik dit niet zwart op wit heb. Maar ik mag met jullie praten. Ik ben blij, dat jullie de weg hierheen hebben gevonden. Dat jullie hulp nodig hebben, bewijst dat, dat jullie hier zo geduldig wachtten en dat jullie nog langer hadden gewacht, als ik niet was gekomen. Tot nog toe was het altijd zo, waar ik voor mensen stond, dat ondanks het verbod, de genezing toch had plaatsgevonden, zonder dat ik erover gesproken had. Ieder van jullie zal al veel gevoeld hebben.

Ik vraag jullie, ervan af te zien, mij jullie lijden gedetailleerd op te noemen. Jullie hoeven me niets te vertellen over jullie lijden. Ik ben in staat, mensen te zeggen wat ze hebben, met andere woorden, wat zij aan ziekten hebben. Ik ben in staat hun nog veel meer te zeggen, misschien ook dat, waaraan ze tot nu toe nog helemaal niet aan konden denken. Daarom vraag ik jullie, mij niet lastig te vallen, want als ieder zijn lijden zou opnoemen, hoeveel tijd zou dit in beslag nemen, en wat zou dat voor een chaos veroorzaken. Ik hoop dat jullie mij begrepen hebben, en verzoek jullie hier niet afzonderlijk te komen.

De een of ander van jullie gelooft, dat hij hier ter plekke de genezing meteen ontvangt. Ik heb vooraf gezegd, van een genezing wil ik hier niet spreken. Ik was alleen maar een beetje nieuwsgierig en wilde weten, wat in jullie lichaam aan de hand is.

Ik zeg jullie waarom ik naar Beieren ben gekomen. Beieren is de laatste poging, de laatste stoot, die ik hier in Duitsland doe. Met andere woorden: Als men mij niet de vergunning, niet de vrijheid geeft, om mensen te helpen en te genezen, dan ben ik verplicht, hoe erg ik dit ook vind, naar het buitenland te gaan.

(Luide protesten)

Ik denk niet dat jullie dit willen.

(Hard geschreeuw: “Het volk wil, dat u hier blijft!”)

Ik weet, dat het de wens van iedereen is, dat ik hier in Duitsland blijf.

(Applaus)

Ik heb het ook al alle Duitsers vanuit Herford beloofd, zo lang in Duitsland te blijven, tot ik alles heb geprobeerd, zodat ik dat voor de mensen kan verantwoorden. Alles wat maar mogelijk is heeft men geprobeerd, mij onschadelijk te maken, opdat ik niet meer in staat zou zijn, zieke mensen te helpen en te genezen. Men dacht alleen maar, over zich zelf te spreken. Destijds heb ik duizenden van mensen geholpen en heb hun genezen. Maar dit was niet geldig voor enkele mensen, die over jullie in Duitsland beslissen willen.

(Interrupties: “Dat is de democratie!”)

Nee, dat heeft met democratie niets te maken. Dat zijn enkele mensen, die geloven, dat ik hun de boterham wil afnemen. Ik ontnem niemand het brood, integendeel, ik wil hun nog iets erop geven. Want jullie moeten leven, goed leven zelfs. Maar iedereen moet er aan bijdragen, dat ieder mens zo snel mogelijk wordt geholpen.

(Goedkeurende interrupties)

Tot vandaag heb ik mij er aan gehouden, hetgeen ik de Duitsers heb beloofd. Aan mij zal het niet liggen. Ik doe mijn plicht. Ik doe dat, waartoe ik mij verplicht voel: Mensen te helpen en te genezen. Ik wil hier geen grote toespraak houden. Jullie zullen de pers wel hebben gevolgd, en hier en daar wat hebben gehoord, zullen al wel veel weten, maar het echte weten jullie niet. En dat is immers niet van doorslaggevend belang, want jullie zijn niet hierheen gekomen, om grote toespraken te horen, jullie zijn hierheen gekomen om geholpen te worden.

Ik zeg jullie, dat ik het buitenland niet veracht. Het zijn allemaal mensen, en iedereen wil geholpen worden. Maar ik ben nu eenmaal in Duitsland en bevind me vandaag op Duitse bodem. Ik voel me verplicht om eerst hier te helpen, daar waar ik sta. Maar alle mensen, die op deze grote goddelijke aarde leven, hebben het recht, precies hetzelfde te verlangen, wat jullie hebben. Iedereen moet het grootste en beste, het rijkste, wat er is, krijgen. Geen rijkdom in de vorm van geld, maar rijkdom in de vorm van gezondheid! En ook jullie moeten deze hulp krijgen.

Van hieruit zeg ik jullie, dat ik op de goede weg ben, gezondheidscentra op te richten, gezondheidscentra voor het Beierse volk en de rest van het volk, voor zover deze op Duitse bodem staan. Maar deze gezondheidscentra zijn niet van die gebouwen zoals tot nu toe, het zijn geen ziekenhuizen. Een ding moet ik toegeven, en dat zullen jullie ook bevestigen: Vroeger waren de ziekenhuizen gedeeltelijk volledig bezet, helemaal vol. Momenteel kan men niet meer van zieken- en woonhuizen spreken, maar momenteel zijn er alleen maar ziekenhuizen! Want in ieder woon-huis, waar mensen geloven, zich prettig te kunnen voelen, zijn zieken. Hier moet eens een einde aan komen, en daarom zijn we op de beste weg,

hier iets aan te doen. Ik kondig aan, dat reeds veel artsen zich bereid hebben verklaard mee te werken aan dit grote goddelijke werk.

(Applaus)

En ik zou het zeer op prijs stellen, wanneer jullie je ook ter beschikking stellen, zodat mensen geholpen en genezen kunnen worden. Dan komt er aan de ellende een einde, niet van een volk, maar alle naties, alle mensen.

Het woordje egoïsme is jullie allemaal bekend. Egoïst dient de mens slechts een maal in het leven te zijn, door het verloren goed, de gezondheid, weer in zich op te nemen. Recht en aanspraak, heeft alleen hij, de gezondheid te ontvangen, die reeds het goddelijke geloof in zich heeft en ernaar leeft. Aan de andere kant zijn er veel, heel veel mensen, die tientallen jaren geleden reeds het geloof verloren hebben, nu echter bereid zijn het geloof weer in zich op te nemen en er mee te leven. Ook zij krijgen hulp!

(Applaus)

Tot nu toe waren haat en nijd, niet alleen onder de Duitsers, maar onder alle naties van de aarde. Ook hieraan moet een einde komen. Een einde is er pas, als iedereen de weg naar het geloof weer heeft terug gevonden. Dan is er geen haat meer onder jullie, onder het volk van de aarde. En de Wereldvrede is een feit!

(Applaus)

Omdat u hier toch bent, kan ik jullie niet zo maar laten gaan. Maar ik heb tijd nodig, om dit gezondheidscentrum op te richten; het moet hier en daar en overal zijn. Zoals het tot nu toe was, is onmogelijk, om dit in een zo'n ongeregelde toestand uit te voeren. Denk bijvoorbeeld aan de winter! Het moet in geordende banen worden geleid, juistheid hebben, zodat het geen janboel meer is. En daarom heb ik tijd nodig, tot iets dergelijks gerealiseerd is, dat gezondheidscentra reeds beschikbaar zijn. De aankomende tijd zal ik hier niet aanwezig zijn. Ik vraag jullie, bekenden en familieleden mee te delen, dat zij moeten afwachten, tot ze in de pers en/of radio iets zullen horen.

Jullie zijn tot vandaag nog allemaal zo onwetend. Ik ben momenteel op de juiste weg, jullie precies te laten weten, wat er eigenlijk aan de hand is, wat er nu is, en wat er nog komen gaat. Daarom was hier vandaag een persconferentie bijeengeroepen, die tevens talrijk werd bezocht, en ik hoop, dat jullie nu van de kant van de pers niet meer zulke onzin, zoals verteld in enkele kranten, te lezen krijgen. Laten we hopen, dat we de pers nu niet meer met wantrouwen hoeven te ontmoeten, nee, ook de pers willen we vertrouwen, voor zover ze de waarheid schrijven. Aan de andere kant ben ik op de beste weg, een film te draaien waarin jullie nog meer te zien krijgen. Dus, ik laat niets onbeproefd.

“Jullie zoeken allemaal al jaren naar hulp....”

Toespraak van Bruno Gröning, Traberhof bij Rosenheim, 31 augustus 1949, 'savonds

---

Jullie dienen te worden geïnformeerd, zodat jullie precies weten, hoe jullie zich dienen te gedragen. Ik zeg jullie, laat mij jullie grootste vertrouwen zien en geloof in God meer dan ooit!

Het is jullie niet onbekend, dat veel blinde mensen weer kunnen zien, en dat veel invaliden weer kunnen lopen. Ik zeg: Blinden zien en invaliden lopen! Ik kan niet met een individu spreken, want dan kom ik er helemaal niet doorheen. Ik zie, hoor en voel alles. Jullie zijn zo ingesteld, dat jullie aan jezelf en aan jullie familieleden denken. Maar ik denk aan u alleen. Ik leef voor de mensheid, om haar te helpen.

(Applaus)

Ik neem zelfs niet de tijd, iets in alle rust te eten, of een van de honderden aanbiedingen aan te nemen, waarmee mensen mij plezierige uren willen bieden. Nee, dit wil ik ook niet. Ik wil maar een ding, en daar wijk ik niet van af, ik wil jullie allemaal gezond en gelukkig zien!

(Heftig applaus)

Ik weet, dat de een of andere nu gelooft, dat hij hier ter plekke wordt geholpen. Prima, dat zal gebeuren. Maar de een of ander moet zijn ziekte niet vasthouden, er niet zo sterk aan denken, maar loslaten. Hij moet zich afvragen, wat er in zijn lichaam gebeurt. Zolang hij vasthoudt aan zijn ziekte, heb ik het recht niet, het aan te pakken.

Ik weet, dat het overal hetzelfde was, dat steeds weer achteraf de bevestigingen werden ingediend, ze zeiden: “Ik ben genezen, ik heb hulp, de hulp van God gekregen. Nu ben ik vrij, nu ben ik blij, ik ben de gelukkigste mens”.

En hetzelfde zal ik ook nu van jullie te horen krijgen. Dit zal ook hier gebeuren. Het zal veel zijn, voordat u deze plaats verlaat. Let alstublieft goed op wat er in uw lichaam gebeurt. Probeer uw stijve ledematen te bewegen. Als u blind bent, sluit dan een maal uw ogen, en open ze weer, dan zult u vaststellen, dat er in uw ogen iets voelbaar wordt. Ik kan er niets aan doen. Voor zover u hier behandeld bent, voor zover u hier recht heeft, om de hulp van God te ontvangen, zo zal het gebeuren, in de naam van God.

Bron

Archief Bruno Gröning Stichting